

det hele. Det var mit Hovedsynspunkt, da jeg foreslog et privat Driftsselskab af de interesserede Kommuner til at drive denne Bane, medens den skulde bygges af Staten.

Nu har Forholdene i Udvalget formet sig saaledes, at et stort Flertal af det foreslaar, ikke blot at Banen bygges som Statsbane, men ogsaa at den drives som Statsbane. Jeg beklager i og for sig, at Udvalget er naaet til dette Resultat, for det er ikke et Resultat, som vil gavne Staten og Statsbanerne økonomisk, og jeg mener, at Egnen dernede kunde blive lige saa godt tjent med Forholdene paa den Maade, jeg har foreslaaet. Men paa den anden Side anser jeg det for saa vigtigt, at den Egn faar sin Bane, at jeg selv med den Belastning, der gives den med Statsdrift, ikke vil modsætte mig denne Banes Bygning og Drift. Jeg vil meget gerne være med til at arbejde paa den Ordning, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte Ønske om, nemlig at Ministeren kunde blive frit stillet med Hensyn til, om der for denne Bane skulde være Statsdrift eller Privatdrift, men paa den anden Side ser jeg nok, at en saadan Frihed ikke kommer til at betyde noget for Ministeren. For hvis Befolkningen og de interesserede Parter ved, at Banen faar de i alle Tilfælde, vil de sige: Vi vil ikke blot have Banen bygget af Staten, men vi vil ogsaa have den drevet af Staten, saaledes ligger Landet praktisk, tror jeg. Jeg beklager for saa vidt, at Udvalget er kommet til det Resultat, det er, men derved er der jo ikke noget at gøre. Jeg anser det for saa betydningsfuldt for disse Egne, at denne Bane bygges, at jeg, selv om det er med blødende Hjerte, maa tage mod Statsdriften.

Det er givet — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard —, at hvis jeg faar med det at gøre, vil jeg for det første søge at faa Banen bygget saa let, som det paa nogen Maade er forsvarligt med en Statsbane, og for det andet vil jeg søge at faa indrettet en saa billig og enkel Drift baade med Hensyn til selve Togbetjeningen og ikke mindst med Hensyn til Stationsbetjeningen, som det paa nogen Maade er muligt. Jeg er ganske klar over, at disse faa og smaa Stationer kan betjenes paa en meget let og billig Maade, hvis Staten kun faar Lov at lægge det praktisk an, som en praktisk Forretningsmand vilde gøre det.

Jeg skal dermed forlade Løgumkloster-Banen — den kommer jo, ser jeg nu, nok

i Havn — og vende mig til en anden Bane, som er meget omstridt, nemlig Taps—Haderslev-Banen eller Haderslev—Taps-Banen, hvad man nu vil kalde den. Den er meget omstridt, fordi her spiller Spørgsmaalet om Østkystbanen ind, den store dobbeltsporede Østkystbane fra Kolding over Haderslev og Aabenraa og videre Syd paa, der er dukket op og vedblivende vil dukke op som en Fugl Phønix ud i Fremtiden, og som dog ikke i nogen overskuelig Fremtid vil blive bygget, det er jeg fuldkommen overbevist om. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen sagde, at man saa andre Steder i Verden, at man kunde have selv Statsbaner tæt ved Siden af hinanden, saaledes som den eventuelle Østkystbane vilde komme til at løbe ved Siden af den nuværende Statsbane ned igennem det østlige Sønderjylland. Ja, det har det ærede Medlem Ret i. Jeg antager, at han tænkte paa saadanne Egne som de vesttyske Industriegne. Der kan Banerne løbe meget tæt ved Siden af hinanden. Men saa forbinder de ogsaa Byer med Hundredetusinder eller undertiden op til Millioner af Indbyggere. Jeg tror ikke, han ser Eksempler paa, at Statsbaner løber saa tæt ved Siden af hinanden, naar der er Tale om Byer af den Størrelse som her.

Nej, Forholdene maa tages i Betragtning. Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at hvis man havde staaet paa bar Bund, burde man selvfølgelig have lagt Hovedbanen over Byerne i den østlige Del af Sønderjylland. Men vi staar nu en Gang ikke paa bar Bund, vi har en Stambane gennem den østlige Del af Sønderjylland, og hvis der blev bygget en ny Østkystbane, som vilde koste ca. 30 Mill. Kr. med det nuværende Prisleje, vilde den komme til at løbe omtrent parallelt med den Bane, vi i Forvejen har, i en Afstand af kun 7—13 km. Det er det virkelige Forhold, og selv flotte Jernbanebyggere her til Lands vilde dog vistnok ikke gaa til at bygge en saadan Bane.

Jeg for mit Vedkommende har ikke været karrig overfor Sønderjylland, heller ikke med Jernbaneforslag, men jeg ønsker ikke at medvirke til, at Befolkningen dernede danner sig Illusioner om Ting, som jeg afgjort mener ikke vil blive til Virkelighed, i alt Fald ikke i en Tid, vi kan overse. Derfor har jeg stadig sagt min Mening saa klart og lige ud om denne Østkystbane. Den kan man blive ved at forestjele Befolkningen langt ind i Fremtiden, maaske gennem 10—20 Aar, men den vil